

4. On trobem a Déu?

"I després del llamp es va sentir el murmuri d'una suau brisa, i Déu hi era" (Profeta Elies)



FET DE VIDA



En una ocasió hi havia quatre savis cecs, que mai no havien conegut un elefant, i després d'assabentar-se que el seu rei en tenia un, li van sol·licitar poder conèixer-lo. El monarca va decidir concedir-los la petició. Ells es van acostar a l'animal i, un per un, van tocar l'elefant per saber com era aquest ésser.

El primer savi li va tocar un ullal, i va considerar que l'elefant era llis i agut com una llança. El segon es va aproximar i va tocar la cua de l'elefant, i va respondre que en realitat era més aviat com una corda. El tercer entraria en contacte amb la trompa, referint-se que l'animal s'assemblava més a una serp. Finalment, la cambra indicaria que els altres havien d'estar errant, ja que després de tocar el genoll de l'elefant va arribar a la conclusió que es tractava d'una cosa semblant a un arbre.

Després d'haver arribat a diferents conclusions, els savis van començar a discutir sobre qui realment sabia com era l'elefant. Atès que tots defensaven les seves posicions, van recórrer a ajudar un cinquè savi que podia veure. Aquest els va ajudar a entendre com era de debò l'elefant i que el que van descobrir va ser una part del conjunt de l'animal.

COMPARTIM:

1. Què t'ensenya aquest relat, com el relaciones amb el teu coneixement de Déu?
2. Per què necessitem els altres per conèixer Déu millor?
3. On creus que pots trobar Déu?

LA PARAULA DE DÉU



"Llavors se li va dir: «Surt fora i roman a la muntanya esperant Jahvè, ja que Jahvè passarà.» Va venir primer un huracà tan violent que desfeia els turons i trencava les roques davant de Jahvè. Però Jahvè no era a l'huracà. Després hi va haver un

terratrèmol, però Jahvè no era al terratrèmol. Després va brillar un llamp, però Jahvè no era al llamp. I després del llamp es va sentir el murmuri d'una brisa suau. Elies en sentir-lo es va tapar la cara amb el mantell, va sortir de la cova i es va aturar a la seva entrada. (1 Rei, 19)

ESBRINEM:

1. El podem trobar a la Paraula de Déu, als Sagraments, a la pregària, al pobre, al meu proïsme, a la creació i a l'Església.
2. A la Santa Missa aollim dempeus l'Evangeli, perquè en les paraules humanes que escoltem és Déu mateix qui ens parla.
3. L'Església pren la vida i la força de la Sagrada Escriptura. Amb l'excepció de la presència de Crist a la sagrada Eucaristia, no hi ha res que l'Església veneri més reverentment que la presència de Crist a la Sagrada Escriptura.

OBJECTIU SETMANAL



A l'Eucaristia La Sagrada Eucaristia és el Sagrament en què Jesús lliura per nosaltres el seu Cos i la seva Sang.

A l'Església = els convocats. Tots nosaltres som convocats pel Senyor. Diu sant Pau, Crist és el Cap de l'Església, nosaltres som el Cos.

Al Proïsme Jesús ens diu a l'evangeli de Mateu "vaig estar malalt i em vas visitar... amb gana i em vas donar menjar... el que vas fer a un d'aquests germans més petits, a mi m'ho vas fer."

A la Creació Complim el disseny creador de Déu quan cuidem la terra i la conservem eficaçment com a àmbit de vida, de manera que també les futures generacions puguin viure bé a la terra.

Al nostre Cor hi ha un Sant anomenat Agustí, que s'entestava a buscar la presència de Déu, el cercava a la natura, en allò que ens envolta, i finalment descobreix que Déu és dins nostre, en els nostres cors, en la nostra consciència.

Als Sagraments Els Sagraments de l'Església són set: Baptisme, Confirmació, Eucaristia, Penitència, Unció dels malalts, Ordre sacerdotal i Matrimoni. I per què necessitem en realitat els sagraments? Necessitem els sagraments per transformar la nostra petita vida humana i per mitjà de Jesús arribar a ser com Jesús: fills de Déu en llibertat i esplendor.